

Tågkorridor

Petter

Det kallas livets migrän
Fel vagn, sist i kön
Fortfarandes inte nykter än
Men ändå någonstans har jag byggt ett hem
Simmar omkring, kroken blänker i det blå
Döljs av en mask men vi hugger ändå
Backspeglar visar svidande filmklipp
Gav ingen vidare insikt

O jag orkar inte se på det förgångna
Allt skit, alla fel dom är för många
Vid förarsätet utan samvete
Morgonljuset viskar arbete
Som ett enda stort bakhåll
Bergsäkert man tror att man har bra koll
Skoningslöst, faller där man står
Livet som en tågkorridor

Ses sporadiskt
Skämtar ibland
En skål i nåt hörn
Då saker kommer fram
Svett o svärmod, livets lågor
Gamla relationer ligger stashade i lågor
Men nu står vi här o konverserar
Är du gift, har barn, var bor du numera?
Kul att se dig de va länge sen
Samma gamla folket tror att vissa hänger än

Sprang vi bort då vi sprang med i vinden
Ser skott som ett stjärnfall i rymden
Nya kläder större konton
Lite rundare, bredare omfång
Som ett enda stort bakhåll
Bergsäkert man tror att man har bra koll
Skoningslöst, faller där man står
Livet som en tågkorridor

(Det är vackrast när det skymmer
All den kärlek himlen rymmer
Ligger samlad i ett dunkelt ljus
Över jorden)